

करभकाण्ड + कप् + अत् इत्वम् । उद्भकाण्डो-
दत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

करभप्रिया, स्त्री, (करभस्य करिशावकस्य उद्भस्य
वा प्रिया ।) क्षुद्रदुरालभा । इति राजनिर्घण्टः ॥

करभवस्तम्भः, पुं, (करभस्य हस्तिशावस्य वस्तम्भः
प्रियः ।) कपित्थवृक्षः । पीलुवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

करभादनी, स्त्री, (करभेन उद्भेन अद्यतेऽसौ । अद् +
कर्म्मणि ल्यट् । ततो + डीप् ।) क्षुद्रदुरालभा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

करभी, [न्] पुं, (कर इव भाति करभः शुण्डः स
अस्थितिः । करभ + इनिः । यद्वा करभः हस्ता-
वयवविशेषः सोऽस्य शुण्डावच्छेदे अस्तीति इनिः)।
हस्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

करभी, स्त्री, (करभ + डीप् ।) उट्टी । तत्पर्यायः ।
वामी २ । इति जटाधरः ॥

करभीरः, पुं, (करभिर्ण हस्तिर्न ईरयति प्रेरयति
मृदुमुखम् । करभि + ईर + अण् ।) सिंहः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

करभूषणं, स्त्री (करयोर्भूषणम् ।) कङ्कः । इत्य-
मरः । २ । ६ । १०८ ॥ हस्ताभरणमात्रम् ॥

करमट्टः, पुं, (करं करिशुण्डमपि अट्टति तुच्छी-
करोति । अस्य सरलकाण्डत्वात् तथात्वम् । अट्ट
अनादरे + खसुम् प्रत्ययः ।) गुवाकवृक्षः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (गुवाकवृक्षेऽस्य गुणा वृद्ध्याः) ॥

करमरी, [न्] पुं, (किरति क्षिपति अत्र दण्डगान्
इति करः कारागारः । कृ + अधिकरणे अप् ।
तस्मिन् करे मरः मरणं मृत्युवत् यातना यस्य
बाहुलकात् इनिः । तच्च स्थिते वा ।) वन्दी ।
इति त्रिकाण्डशेषः । कयेदी इति भाषा ॥

करमर्दः, पुं, (करं मृदातीति । करकाण्डप्रदत्वात् ।
मृदत्वादे + कर्म्मण्यण् । करेण मृद्यते इति कर्म्मणि
अप् ।) करमर्दकवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा भावप्रकाशे,—अस्य गुणा उक्ताः ।

“लघुदीर्घफलाभ्यान्तु करमर्दद्वयं मतम् ।
करमर्दद्वयं त्वाममस्त्वं गुरुद्वयाहरम् ॥

उष्णं रुचिकरं प्रोक्तं पित्तरक्तकफप्रदम् ।
तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघुपित्तसमीरजित् ॥

करमर्दः सुषेणः स्यात् कृष्णपाकफलस्तपः ।
तस्मान्नलघुफलायास्तु सा ज्ञेया करमर्दिका ॥

करमर्दकः, पुं, (कर + मृद + गुल् ।) करमर्द एव
स्वार्थे कृन् इति वा ।) वृक्षविशेषः । इत्यमर-
टीकासारसुन्दरी । पाणि व्यामभा इति भाषा ॥

इति रत्नमालाराजनिर्घण्टादयः । करौन्दा इति
कराचा इति च भाषा । तत्पर्यायः । कृष्णपाक-
फलः २ अविभक्तः ३ सुषेणः ४ इत्यमरः । २ । ४ । ६७ ॥

कृष्णपाकः ५ पाकफलः ६ कृष्णफलः ७ पाककृष्ण-
फलः ८ कृष्णफलपाकः ९ पाककृष्णः १० फल-
कृष्णः ११ पाकफलकृष्णः १२ वनालयः १३ वला-
लकः १४ कराम्बुकः १५ वोलः १६ वणः १७ आ-
विभक्तः १८ इति तट्टीकायां भरतः ॥ करमर्दो

१६ वनेक्षुद्रा २० करासः २१ इति रत्नमाला ॥

करमर्दः २२ पाणिमर्दः २३ । तद्भालफलगुणाः ।
तिक्तत्वम् । अम्लत्वम् । दीपनत्वम् । दाहदाहत्वम् ।
तत्पक्वफलगुणः । त्रिदोषशमनत्वम् । अरुचि-
विषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ पिपासा-
नाशित्वम् । अम्लत्वम् । रुचिपित्तकारित्वम् ।
गुरुत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, वामटः ।

“गुरुष्णवीर्यं वातघ्नं सरसं करमर्दकम्” ॥)

करमर्दो, स्त्री, (करं मृदातीति । कर + मृद +
अण् डीप् ।) करमर्दकवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

करमाला, पुं, (करः करिशुण्डः तदाकारा माला
समूहः यस्य मेघस्य धूमस्य वा क्रमशः करि-
शुण्डवत् प्रसरत्वात् तथात्वम् ।) खतमाला ।
धूमः । इति हेमचन्द्रः ॥

करमाला, स्त्री, (कराङ्गुलीभिर्मालयेव जपनात् कर-
रूपा माला । कराङ्गुल्य मालेव वा ।) करपर्व-
रूपमाला । यथा,

“अनामिकात्रयं पर्वं कनिष्ठात्रितयं तथा ।
तर्जनीमूलपर्यन्तं करमाला प्रकीर्त्तिता” ॥

इति सुखमालातन्त्रे सामान्यविषयम् ॥ * ॥

“तर्जनी मध्यमानामा कनिष्ठा चेति ताः ज्ञानात् ।
तिष्ठोऽङ्गुलिपर्वणां मध्यमा चैकपर्विका ।
पर्वद्वयं मध्यमाया मेरुत्वेनोपकल्पयेत्” ॥

इति शिवरहस्येयं शक्तिभिन्नविषयम् ॥ * ॥

“अनामामूलमारभ्य कनिष्ठादित्रयेण तु ।
तर्जनीमध्यपर्यन्तमष्टपर्वसं संजपेत्” ॥

इति सनत्कुमारसंहितावचनं शक्तीतरेषामष्ट-
वारविषयम् ॥ * ॥

“अनामिकात्रयं पर्वं कनिष्ठा च त्रिपर्विका ।
मध्यमायाश्च त्रितयं तर्जनीमूलपर्विका ॥

करमाला समाख्याता आरम्भानामिकान्तरात् ।
तर्जन्ये तथा मध्ये यो जपेत् स तु पापहृत्” ॥

इति शक्तिविषये सुखमालातन्त्रम् ॥ * ॥ तथा ।
“अनामामूलमारभ्य प्रादक्षिण्यक्रमेण तु ।
मध्यमामूलपर्यन्तं जपेदष्टसु पर्वसु” ॥

इदमपि शक्तिविषये अष्टवारपरम् । इति श्या-
मारहस्यम् ॥

करमुक्तं, स्त्री, (करेण सुट्टं छत्वा शत्रुं प्रति मुच्यते ।
कर + मुच् + कर्म्मणि क्तः ।) अस्त्रविशेषः । इति
हलायुधः । वरुणी भाला इत्यादि भाषा ॥

करम्बः, पुं, (कृच् करणे + “ज्कादं कडीलम्बच्” ।
उणां । ८ । ८२ ।) करम्बः । इत्यमरटीकायां
नीलकण्ठः ॥ मिश्रिते च । इति हेमचन्द्रः ॥

करम्बितः, चि, (करम्बः मिश्रणं जातोऽस्य । करम्ब +
इत् च ।) मिश्रितः । खचितः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

“तल्लिलवज्जलतापरिश्रुक्कनकोमामलयसमीरे
मधुकरनिकरकरम्बितकोकिलकूजितकुञ्जकुन्दीरे” ॥

इति गीतगोविन्दः । १ । २ ॥)

करम्बः, पुं, (केन जलेन रम्यते मिश्रक्रियते । रभि-
धातोरनेकार्थत्वात् “अकर्त्तरि चिति” घञ् । ३ । ३ ।
१६ । रभेरश्वलिटोः । ७ । १ । ६३ । इति तुम् ।)

दधिमिश्रितशक्तुः । इत्यमरः । २ । ६ । ४८ ॥
(यथा शतपथब्राह्मणे । २ । ५ । २ । ४ ।)

“अतुषानिव यनान् कृत्वा तानेवदीवोपतप्य तेषां
करम्बपात्राणि कुर्वन्ति” ॥ उदमश्रुः । यथा,
यजुर्वेदे १६ । २१ ।

“धानाः करम्बः सक्तवः परिव्राजः पयोदधि” ॥
“करम्बः उदमश्रुः । इति वेददीधितिः ॥

मृद्यवमात्रम् । यथा मनुः १२ । ७६ ।
“करम्बवालुकातापान् कुम्भीपाकांश्च दाहयान्” ॥

करम्बवालुकातापान् करम्बैर्यैः सह मृष्टा या
वालुकाः तद्वत्तवालुकादीन् इत्यर्थः ॥ मिश्रगन्धः ।
यथा भागवते ३ । २६ । ४५ ।

“करम्बपूतिसौरभ्यं शान्तोदग्रादिभिः पृथक् ।
द्रव्यावयववैषम्याद् गन्ध एको विभिद्यते” ॥)

करम्बकं, स्त्री, (करम्ब एव स्वार्थे कन् ।) करम्बः ।
दधिसक्तवः । तत्पर्यायः । कर्कसारम् २ । इति
हारावली ॥

करम्भा, स्त्री, (केन जलेन रम्यते सिच्यते इति ।
अथवा केन वायुना रम्यते मिश्रीक्रियते नानागन्धो
यस्याः । रभेर्नार्थत्वात् क + रभ + घञ् + तुम्
टाप् च ।) शतावरी । प्रियङ्गुवृक्षः । इति राजनि-
र्घण्टः ॥ (खनामख्याता कलिङ्गदेशोत्पन्ना रमणी ।
सा तु पूर्ववशीयस्याक्रोधनस्य पत्नी । यथा महा-
भारते १ । ६५ । २२ ।

“अक्रोधनः खलु कालिङ्गो करम्भां नामोपयेमे ।
तस्यामस्य जज्ञे देवतिथिः” ॥)

कररुहः, पुं, (करे रोहति कराङ्गुलीभ्य उताद्यते
इत्यर्थः । कर + रुह + “ङ्गुपधेति” । ३ । १ ।
१३४ । कः ।) नखः । इत्यमरः । २ । ६ । ८३ ॥

(यथा आर्यासप्तशती ३७ । “अस्याः कररुह-
खण्डितकाण्ड-पटप्रकटनिर्गता दृष्टिः” ॥)

कररुजिं, स्त्री, (करस्य रुजिः करेण रुजिर्गस्य वा ।
करसम्पत् ।) करताली । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

करवाणिका, स्त्री, (करं वणते । वल हिंसादाययोः
अण् । करेण वाच्यते वा । क्षिजन्तादश्च इः ततः
कन् + टाप् च ।) करपालिका । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

करवी, स्त्री, (कस्य वायोः रवो यच्च । गौरादित्वात्
वीप् ।) कवरी । हिङ्गुपत्रम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कर्वीरः, पुं, (करं चोरयति । वीर + विक्रान्तौ + कर्म्म
ण्यण् ।) खड्गः । देवविशेषः । इति मेदिनी ॥

प्रशानम् । इति हेमचन्द्रः ॥ ब्रह्मावर्त्तं वृषद्वी-
नदीतीरे चन्द्रशेखरराजपुरम् । इति कालिका-
पुराणे ४६ अध्यायः ॥ (पर्वतविशेषः । यथा,
भागवते ५ । १६ । २८ ।

“एवमपरेण पवनपारियात्रौ
दक्षिणेन कैलासे कर्वीरौ प्रगायतौ” ॥

नागविशेषः । यथा, महाभारते १ । ३५ । १२ ।
“करवीरः पुष्पदंष्ट्रो विल्वको विल्वपाण्डुरः” ॥)

वृक्षविशेषः । करवी इति भाषा ॥
(यथा रामायणे ३ । १७ । १० ।

“दाडिमान् करवीरान्श्च अशोकान्लिङ्गान्श्च यः” ॥)

तत्पर्यायः । प्रतिहारः २ शतप्रासः इच्छाङ्गः ४
इत्यमरकः ५ । इत्यमरः । २ । ४ । ७६ । प्रतीहारः